

[Formanden.]

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 387 af 30. September 1947 om Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk,

hvilke Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslagene forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Jeg gør opmærksom paa, at det er min Hensigt at søge det sidstnævnte Lovforslag gennemført her i Tinget i senere Møder i Dag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):

Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte en Række Lovforslag af temmelig forskelligt Indhold. Det første er *Forslag til Lov om Omdannelse af Ribe Statsseminarium til Fællesseminarium for Mænd og Kvinder*. Det er i og for sig en ubetydelig Ting, men for Seminariet selv er det af stor Betydning, da det har vist sig, at saaledes som Seminariet blev oprettet i 1918, kan det vanskeligt fortsætte. Tanken med i 1918 at oprette dette Seminarium som et særligt Kvinde-seminarium var den, at der vilde være en naturlig Trang hos de unge Kvinder til at søge til en særlig Kvindeinstitution for at faa deres Læreruddannelse. Jeg tror, man kan sige, at det er gaaet med dette omtrent paa samme Maade som med det, vi alle kan huske fra tidligere Tid, at man i Togene havde noget, der hed Damekupeer. Jeg har ladet mig fortælle, at da de forsvandt, var det af den simple Grund, at Damerne ikke vilde gaa ind i dem. Noget lignende tror jeg kan siges at gælde her. Som man vil se af Bemærkningerne til Lovforslaget, har det været vanskeligt at faa Elever til at melde sig til Seminariet. Det ses af Bemærkningerne, at der ifølge Forstanderens Oplysning i 1946 og 1947 kun har meldt sig til Optagelse paa Seminariet henholdsvis 5 og 3 Elever. Disse Tal maa dog tages med et vist Forbehold. Jeg har set i „Ribe Stiftstidende“ et Interview med Forstander Mogenssen, hvor han protesterede imod den Form, Oplysningerne har faaet, idet han siger, at det er rigtigt nok, at til Optagelsesprøven har der kun meldt sig disse faa Elever, men at adskillige Elever derudover har meldt sig ind, som ikke behøvede Optagelsesprøve, fordi de havde saadanne Eksaminer i Forvejen, at de kunde komme ind uden Prøve. Saa jeg vil altsaa bede ærede Medlemmer af

det høje Ting om at tage disse Oplysninger med et vist Forbehold. Men selve den Kendsgerning ændres ikke, at det har været nødvendigt at overføre Elever, der ikke har kunnet finde Optagelse i andre Seminarier, til Ribe Statsseminarium, og Tanken er nu den, at man simpelt hen omdanner det til et Fællesseminarium. Dette kan rent praktisk nok lade sig gøre nu, idet der, som det vil ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, kan indrettes det nødvendige med Hensyn til Toiletforhold, og det kan ogsaa ordnes med Hensyn til Gymnastiksal; det er klart, at engang i Fremtiden vil det være nødvendigt at foretage dyberegaende Ændringer af Seminariet, men som Materialesituationen i Øjeblikket er, er dette ikke muligt.

Idet jeg med Hensyn til det nærmere henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, vil jeg henstille, at dette Lovforslag faar en velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal derefter gaa over til det næste Lovforslag, nemlig *Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov Nr. 130 af 15. April 1930 om Seminarier*, der indeholder visse Bemyndigelser for Undervisningsministeren vedrørende Seminarieuddannelsen. Nu er jeg vel opmærksom paa, at det i disse Tider er næsten farligt at tale om Bemyndigelser til Ministre, og jeg vil nødig foranledige storpolitiske Debatter, men jeg kan i hvert Fald sige, at det er ikke mig personlig, der har søgt denne Bemyndigelse.

Sagen er fremkommet paa den Maade, at der for Tiden maa siges at være en overordentlig stærk pædagogisk Interesse, en Interesse, der paa mangfoldige Maader har gjort sig gældende i Tiden efter den sidste Verdenskrig. Denne pædagogiske Interesse samler sig i ganske særlig Grad om saadanne Ideer, som man tidligere kaldte nye Skoletanker, Tanker om at anstille Forsøg i Skolen. Jeg nævner det, fordi man for rigtig at forstaa dette maa se det paa Baggrund af de almindelige Bestræbelser inden for Lærerkredse, der i Øjeblikket gør sig gældende for at kunne paa forskellige Maader skabe saadanne Forsøg inden for Skolens Rammer; at man naar frem til en Fornyelse af Skolen. Mange erindrer sikkert, at efter den forrige Verdenskrig var det samme Tilfældet: der rejste sig stærke pædagogiske Bestræbelser for det, man dengang kaldte nye Skoletanker, men ejendommeligt er det, naar man sammenligner disse to Tilfælde, at efter den forrige Verdenskrig mødte disse Bestræbelser, ikke mindst i Lærerkredse, en voldsom Reaktion, en voldsom Modstand. Denne Gang er Forholdet det modsatte. Det